

		Wersta, süda.
Gatsinast	sunni Liisna	24 22
Liönast	" Tosna	18 116
ja Tosnast	Moskva raudteed möda Peterburgi.	

Tule-wanker lipab raud-tee peal fui sind,
Söidab Tallinnaost Peterburgi sinna sind.

Tinti Waat.

Konsistoriumist lituse-austroni wäärt arvatud siri.

Möda Wini sinna ulitsaid täis, ühhel suisel hommikul, üts peast nähhes arwata lahhe- ehet folmeteistkünnne aastane Tiroli - ma pois. Kõrge laia ärega kubbar pens, ja weise waat rihmaaga selgas; ta rided ollid jubba kulumud ja näitsid narmaid ja aufa, ja jallad ollid hopis passjad. Siiski nähti temmal rõmus meel ollema, ja selge heälega hüdis ta: „Ostke tinti, ostke tinti! alv on ta ja hea must.“ — Agga legi ei küssinud kaupa nähhha egga osta ja pois läks ista eddasi. Ulitsa murgas istus naene ja müüs appelsini. Pois jäi seisnia, wöttis ühhe appelsini lätte ja küsis: „Mis se mäsfab?“ Naene ütles hindu, ja pois panni appelsini färmeest tagasi ja ütles: „Selle rahhaga elan minna ennam fui ühhe pâwa.“ „Mõh sinu sugguse kerjaja poisl olless la öun hea ful ollema, mis sa appelsini hindu küsida,“ ütles naene. „Töösi ful,“ ütles pois, „öun on hea ful ja leib

weel parrem. Agga seal maal, fust ma tullen, ei olle appelsin fa kassim fui sin öun; agga minna ei tarwita neid fumbagid. Agga paljas kerjaja ei olle ma fa mitte, minna miiün tinti, kas ostate eht la?“ „Ei minnul ole tarvis,“ ütles naene pahha melega, „wöi sinna ei kerja, nisuggused surelised ollete teie Tiroli mehhed keif wöttate ühhegi tihja asja ötsale, keda legi ei tarwita, ja hulgute sellega möda maad ilma ümber.“ — Poisi näggo läks nende fönnade peale töösiets ja furwaks, ta läks eddasi ja haftas laulma: — „Minna ollen Tiroli - ma pojrite, laugele, laugele jää minno mäggine issa - maa!“ — Se olli üts pitk ja halle luggo, mis ta laulis, wiis ja salmid ollid ful pudulised, et igga mees wois arro sada, et need ta omma wälja ärwatud ollid, ja se olli temma omma ello luggo, mis ta laulis. Siiski olli temma selge lapselik heäl ja se süddamelit laulo wiis armas kuulda. Ta laulis, et temma issa mõlder olnud mitinest pölwest ja Kaljo - nurga westi peal; mis rõmus pölli temmal olnud fahhe lehma ja mitme litse farjas läies. Siis surnud ta emma ärra ja keif nende lojused sanud otsa; piine pannud wessi pölema ja ka ellomaea pöllenuud ärra. Ja wimaks tulli se halle lahkuminne issast, fui issa läinud fullase kohta otsuma, ja temma tinti miiuna. Siis hüdis ta ja jälle wahhest tugge waste: „Tinti ostke, tinti ostke.“ Ja laulis siis